20/06/2019

“Ήρθε η ίδια στο σπίτι μας, υψηλή, μελαχροινή με μακρυά ρούχα και μαντήλι στο κεφάλι”

/ Γνώμες

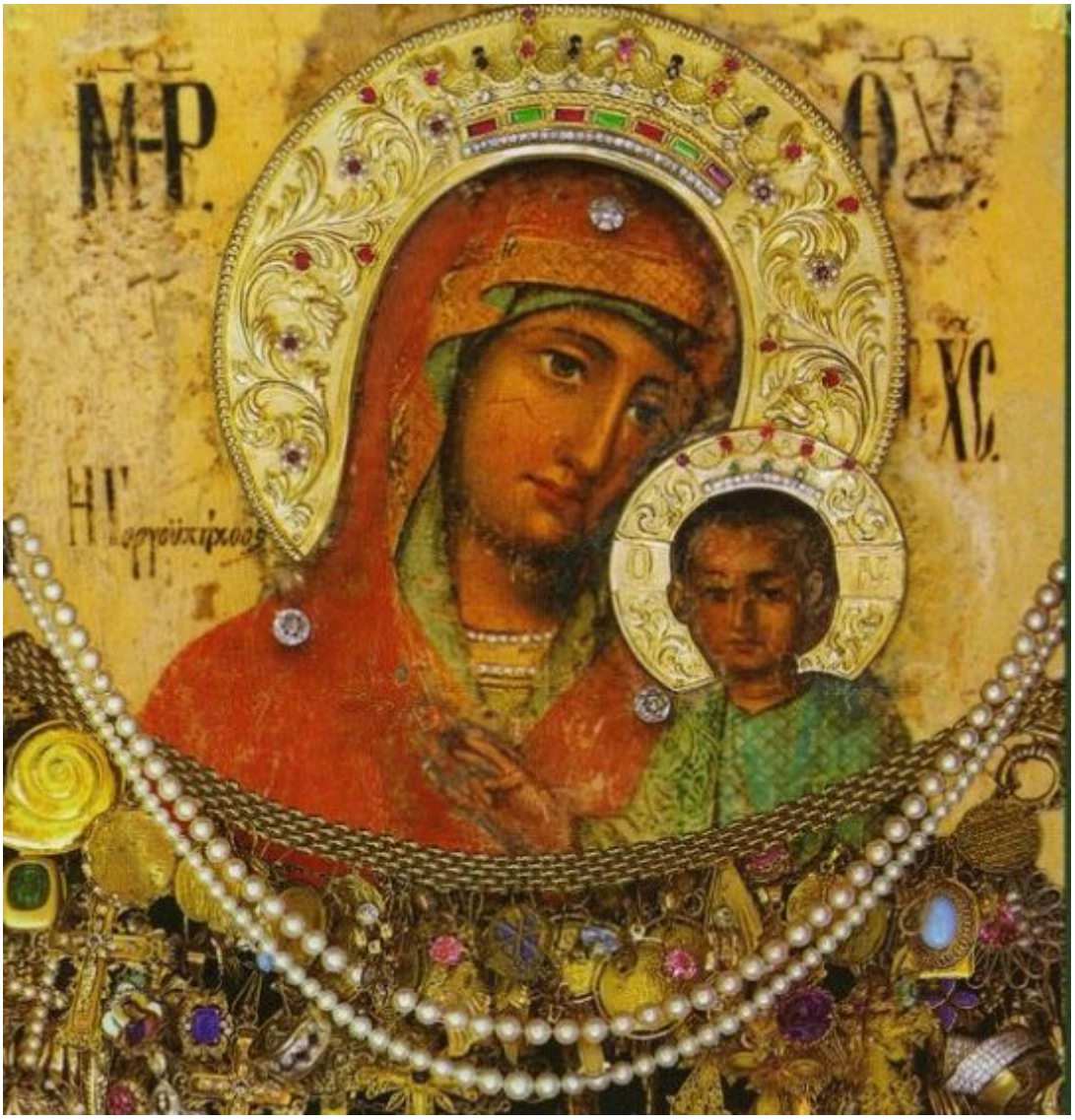

Χρυσούλα Χατζηγιαννιού, Φιλόλογος

Θαύμα εικόνος Παναγίας Γοργοεπηκόου

Ο σύζυγος μου, στις 16 Δεκεμβρίου 1990 έπαθε έμφραγμα και εγκεφαλικό. Οι γιατροί, παθολόγος, καρδιολόγος, και νευρολόγος μου είπαν: Υπομονή. Τί περιμένεις πιά. Μετά λίγες μέρες η κατάσταση του χειροτερεύει. Έρχεται νύχτα παθαίνει παροξυσμούς, είμαι μόνη δεν ξέρω τί να κάνω, το σπίτι μας δεν έχει γείτονες, μονάχα της Παναγίας, βλέπω απέναντι μας το Μοναστήρι. Ζητώ βοήθεια στην κουμπάρα μου νάρθει να μου κάνει παρέα, και βγαίνω στην αυλή και

κοιτώντας προς το Μοναστήρι, παρακαλώ τη χάρη Της και τούτη τη φορά να μας βοηθήσει. Έλα Παναγία μου, δεν έχω κανέναν άλλο από σένα. Μετά από δέκα λεπτά συνέρχεται ο άνδρας μου και μου λέει: Ποιά είναι αυτή η γυναίκα, η άγνωστη, πού ήρθε στο σπίτι μας; Εγώ ξαφνιάστηκα, δεν ήξερα τί να του πω. Του λέω: Καλωσόρισε την. Τότε εκείνος μου άπαντα: Μού λέει να φέρουμε τα Άγια των Αγίων.

Εγώ κατάλαβα τί σήμαινε αυτό, και πώς η γυναίκα ήταν η Παναγία. Κάλεσα τότε τα παιδιά μας και αφού τους τα διηγήθηκα όλα καλέσαμε τον ιερέα με τα Άγια των Αγίων, δηλαδή τη Θεία Κοινωνία, και τον κοινώνησε. Μετά την Θεία Κοινωνία έπεσε σε λήθαργο και ξύπνησε το βράδυ. Τί τρέχει; μου λέει. Ήμουν άσχημα, δεν θυμάμαι τίποτα, μόνο τη γυναίκα θυμάμαι πού ήρθε. Μια ψηλή, μελαχροινή με μακρυά ρούχα και μαντήλι στο κεφάλι και μου είπε να φέρω τα Άγια των Αγίων. Μετά έφυγε και πήγε και κάθησε απέναντι σε ένα ύψωμα. Δε θυμάμαι τίποτε άλλο. Από κείνη τη μέρα ο σύζυγος μου έγινε καλά χάρις στη θαυματουργική επέμβαση της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου, πού έχει το Μοναστήρι της πάνω στο βουνό και πού κάθε μέρα το βλέπω από την αυλή μου και της στέλνω ευχαριστίες και προσκυνήματα.

Ανδρέας και Σουζάνα Τροχαλάκη, Άνω Μαγούλα Αττικής